

လ မင်းမိုမို

မင်းမိုရည်နေ့စွဲ

လင်း

(၁)

"လာပြီ... အစ်ကိုရေ၊ လာပြီ ခုပဲ ထွက်ပါပြီ"

လေးလေးစိုးရဲ့ အသံကြီးကြောင့် ဧည့်ခန်းမှာ လှုပ်တုတ်လှုပ်တုတ် ထွက်လာနေပြီဖြစ်တဲ့ "မိုးမေခ" ရဲ့ မျက်နှာကလေးက စူပုပ်သွားပြန် ကာ...

"အဲဒီ ဖေဖေကလည်း တစ်ချိန်လုံး လောနေတာပဲ၊ မမှီမှာ ကျနေတာ ပဲ တစ်ခါတည်း၊ ရင်ရင်... ငါ့ကို တစ်ရှူးပေးဦး၊ စူးစူး... လက်ကိုင်ပန်း ရော ပန်း"

"အန်တီချစ် ဆီမှာ "

"ဒီ မှာ ဒီ မှာ မိမိုးရေ၊ ဘာမှ မပူနဲ့ ရှေ့ကထွက်၊ ညည်းကားပေါ်ထိုင် ပြီးမှ ငါ လှမ်းပေးမယ်"

"မောင်ရော... မောင်"

"ညည်းမောင် ကားဘေးရောက်နေပြီ"

"မောင် ဒီမှာ မိုး"

ပေါ်တီကိုအောက်က သတို့ သား သတို့ သမီး စီးမည့် မင်္ဂလာကားနံ ဘေးမှာ "မာန်မင်း" က ရောက်နေပါ ပြီ။ မင်္ဂလာကားကို မောင်းပေးမ ည့် မိုးမေခရဲ့ ဦးလေး လေးလေးစိုးကလည်း နောက်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်လှ

စံပေး လျက် အသင့်။

"တီ... တီ... တီ"

"ဪ... ဖုန်းက လာပြန်ပြီ"

"အဲဒါ ဖေတို့ မေတို့ ပဲ နေမှာ ၊ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်ဆက်
နေတာပဲ"

"စိတ်ပူလို့ ပေါ့ဟယ်၊ အချိန်က ကပ်နေပြီဟာ"

အန်တီချစ်က ဖုန်းကိုဖွင့်ပြီး...

"ဟယ်လို"

"... .."

"ဟုတ်တယ် မမရေ၊ လာပါပြီ၊ ခုပဲ ထွက်ပါပြီ"

"... .."

"ဟုတ်ကဲ့... ခုမှ ထွက်မှာ ခုမှ "

"... .."

"ဟုတ်တယ် မမ၊ ခုမှ ပြီးတာ၊ မိမိုးလေး ရဲ့ဒိုးနဲ့ နှုတ်ခမ်းနီကို အား
လုံးပြီးမှ ပြန်ဖျက်ဦးဆိုပြီး အရောင် ပြောင်းခိုင်းတာ၊ ရင့်သွားလို့ တဲ့ ၊ အ
ဖျော့ပြန်လုပ်ခိုင်းတော့ ဖျက်ရင်းပြုရင်းနဲ့ နာရီဝက်လောက် ထပ်ကြာ
သွား တာ မမရေ၊ ခုပဲ ထွက်တော့မှာ ကားပေါ်တက်ပြီ၊ ဒါပဲနော်"

မိုးမေခက မျက်နှာကို ပုပ်ကာ...

"အဲလို လောနေရင် သိပ်စိတ်ရှုပ်တာပဲ၊ နောက်ကျလည်း ဘာဖြစ်လဲ၊
ရောက်မလာမှာ မှ မဟုတ်တာ၊ ဖေဖေတို့ မေမေတို့ က ရောက်မလာမ

ယ့်အတိုင်းကို လှမ်းခေါ်နေတော့တာ"

"ဟဲ့... အဲလိုစကားမျိုး မပြောနဲ့ ... ဖွ... ဖွ၊ ညည်းစကားက"

"မိုး

မိုးမေခ ကားနံဘေးက မာန်မင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပါသည်။ ။ မာန်မင်းသည် လှလွန်းအားကြီးသော သူ့ချစ်သူ သတို့ သမီးလေးကို တမြတ်တနိုး ပြုံးကြည့်ရင်း...

"မျက်နှာလေး ပြုံးလိုက်ဦး မိုး၊ ဒီလိုလေး"

"စိတ်က ရှုပ်နေတာ၊ ဖေတို့ က ဘာမှန်းမသိဘူး"

"လူကြီးတွေဆိုတော့ ပူတာပေါ့ မိုးရဲ့ ၊ မောင့်အမေလည်း ဆက်တာ နှစ်ခါရှိပြီ၊ ဆက်ဆက်ပေါ့၊ မိုးစိတ် ကို ကြည်ကြည်လေး ရွှင်ရွှင်လေး ထား"

"ဒီသတို့ သားနဲ့ သတို့ သမီးလေး ရောက်မှ ဒီမင်္ဂလာပွဲကို စလို့ ရမှာပဲဟာ၊ စိတ်ရှည်ရှည်စောင့်ပေါ့လို့ ၊ တစ်ချိန်တော့ ရောက်လာမှာ ပေါ့၊ ပွဲထုတ်နည်းနည်း နောက်ကျတော့ရော ဘယ်ဧည့်သည် က ထပြန်မှာ မို့လဲ"

"ဟိုရောက်ရင် ညည်းတို့ ပဲ ကတိုက်ကရိုက် တန်းထွက်ရပြီး ကသီလင်တ ဖြစ်မှာ စိုးရိမ်ကြလို့ ပေါ့ မိမိုး ရယ်၊ ညည်းကို လျှာရှည်တာ၊ ဟိုတယ်မှာ ပဲ ထုံးစံအတိုင်း ပြင်လိုက်ပြီးရော၊ ဒီအက်ဖ်အမ်အိုင်အိမ်မှာ ပြင်ချင် တယ်၊ အိမ်ကို ဗီဒီယိုရိုက်မယ်၊ ကားအထွက် ရိုက်မယ်နဲ့ ဖြစ်ချင်တာတွေက ရှုပ်နေတာ"

"အဲလိုရိုက်ချင်တာ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အင်းပါ... ကဲပါ... ရိုက်ပါ"

ဗီဒီယိုကင်မရာဘက်လှည့်ကာ တမင်တကာ စူပုပ်ရုံတွင် ပြလိုက်ပါသည်။ ။ ဗီဒီယိုအဖွဲ့ကတော့ မီးမပိတ် စတမ်း တောက်လျှောက်ရိုက်ယူနေခဲ့တာပင်။

"ကားထဲဝင်ထိုင်ပါ၊ သတို့သားရော တက်တော့ခင်ဗျ"

"မီးကြိုးတွေရှင်းဦး၊ ကားဘီးတက်ကြိတ်တော့မယ်"

"ကားထဲကနေ သတို့သား သတို့သမီး လက်ပြပါ"

အက်ဖ်အမ်အိုင် အိမ်ရာဝင်းထဲက မိုးမေမေ မိဘများ လက်ဖွဲ့ထားတဲ့ တိုက်ရဲ့ ရှေ့မှာ လူတွေရှုပ်ရှုပ် ကားတွေရှုပ်ရှုပ်။

"အန်တီချစ်... လာ၊ ဒီနောက်ကားကိုတက်တော့၊ သမီးတို့နဲ့ တူတူ"

"ငါက အဲဒီကားနဲ့ လိုက်ရမှာလား"

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒီစူပါဆလွန်းမှာ သမီးရယ်၊ ဝါဝါရယ်၊ အန်တီချစ်ရယ်"

"အေး အေး၊ လူကုန်ပြီနော်"

သတို့သမီး သတို့သားစီးတဲ့ မာ့ခ်တူးငွေရောင်ကားကြီးက တစ်စီး၊ နောက်က အရံနှစ်စုံတွဲ လိုက်ပါလာမယ့် Hiace super custom ရွှေရောင်က တစ်စီး၊ နောက်က အန်တီချစ်နှင့် မိုးမေမေ သူငယ်ချင်းအရင်း နှစ်ယောက် စီးမည့် ဆူပါဆလွန်းကားက တစ်စီး၊ ကင်မရာအဖွဲ့အတွက် တောင်းအော်ပစ်ကပ်က တစ်စီး။

"လမ်းကျရင် ကျွန်တော်တို့ ကားက ကျော်တက်မယ်နော်၊ ရှေ့က

ဘေးက ရိုက်ဦးမှာ "

ကင်မရာဆရာကို လေးလေးစိုးစိုးက ခေါင်းညိတ်ပြရင်း...

"နည်းနည်းပါးပါးပဲ ရိုက်ပါတော့ကွာ၊ ဟိုမှာ လည်း စောင့်နေကြပြီ၊ ကားမောင်းရတာလည်း နှေးလိုက် မြန်လိုက်နဲ့ ခရီးဖင့်ပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့... ဟုတ်ကဲ့၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းပေါ်က သွားနော်၊ ရွှေပုန်းညက်တို့ ဘာတို့ ရှေ့နားမှာ တစ် ချက်လောက်ပဲ ရိုက်တော့တာပေါ့၊ ပြီးရင်း ထရိတ်ဒါးစ်သာ တန်းမောင်းတော့၊ ဟိုတယ် ဝင်ခါနီးရင်တော့ တစ်ချက်ရိုက်ဦးမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ကားက ဟိုတယ်ကို ကြိုမောင်းနှင့်မယ်"

"ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ"

ဒီလိုနှင့် မင်္ဂလာသတို့ သား သတို့ သမီးရဲ့ ကားတန်းကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်းချင်း အက်ဖ်အမ်မ်အိုင်ဝင်း ထဲက ထွက်လာပါတော့သည်။

။

"မိုး"

"အင်"

"ပြုံးပြုံးလေး နေလေ"

"မပြုံးချင်ပါဘူး"

"ပြုံးပါ မိုးရဲ့ ၊ မျက်နှာကြီး ပုပ်မထားပါနဲ့ "

"ဟိုတယ်နားရောက်တော့ ပြုံးမှာ ပေါ့ မောင်ရာ"

"အဲဒီကျမှ ကတိုက်ကရိုက် ကပ်ပြုံးရင် အပြုံးက တောင့်နေလိမ့်မယ် ၊ အသက်ပါမှာ မဟုတ်ဘူး မိုးရဲ့ "

မာန်မင်းက မိုးမေခရဲ့ လက်ဖျားလေးတစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကာ ညှစ်ကာ သူ့ချစ်သူ ပြုံးလာအောင် ချောနေ ပါသည်။ ။

"လေးလေးစိုးနော်၊ မှန်ထဲကနေ ဘာကြည့်တာလဲ"

"ဟော... ငါ့ဘက်လှည့်ဂျီဦးမယ်၊ နောက်ကြည့်မှန်က ကြည့်မိတာပဲ တစ်ပြစ်"

"တစ်ပြစ်ပေါ့၊ မကြည့်နဲ့ "

"ညည်း မကြည့်ပါဘူး၊ မာန်မင်းကို ကြည့်တာ"

"မောင်က ဘာဖြစ်နေလို့ ကြည့်တာလဲ"

"အဲဒီ မာန်မင်း ရှေ့ကလုပ်သမျှက နောက်ကနေ ယောက်ျားထု သိက္ခာကျဖို့ ဖြစ်ဖြစ်နေလို့ ဟေ့ ရှင်း ပလား၊ မာန်မင်းရေ... မိန်းမကို အလိုလိုက်တယ်ဆိုတာ ကြည့်ကျက်ပြီး ထိုက်သင့်သလောက် လိုက်ရတယ်ကွ၊ ရှေ့မကြည့် နောက်မကြည့် စွတ်စွတ်အလိုလိုက်ရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ၊ မင်းနဲ့ တော့ မဟုတ်သေးပါဘူး"

"လေးလေးစိုးနော်"

"ရည်းစားမဖြစ်ခင်ကတည်းက သူ့မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲပဲ ကြည့်နေရတာ၊ ရည်းစားလည်း ဖြစ်ရော ပိုဆိုးရော၊ ဟော... အခု မင်္ဂလာလည်း ဆောင်မယ် ကြံရော သူ့စိတ်သူ့သဘောချည်း ဖြစ်နေရော၊ မင်းတော့ကွာ မမိုက်ပါဘူး"

"လေးလေးစိုးနော်၊ အန်တီချစ်ကို ခုပဲ ဖုန်းဆက်တိုင်လိုက်ရမလား၊ ဟွန်း... မိုးရဲ့ ဦးလေး မဟုတ်ဘဲ မောင့်ဦးလေးသာဆိုရင် ဘယ်လောက်များ မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်မယ် မသိဘူး"

"ဘယ်သူဦးလေးဖြစ်ဖြစ် ငါက တရားမျှတတဲ့ ဘက်ကပဲ မိမိုးရဲ့ ...
ဟဲ ဟဲ"

"လေးလေးစိုး ကွယ်ရာမှာ သာ ဒါမျိုးပြောရဲတာပါနော်၊ အန်တီချစ်
ရှေ့ဆိုရင် ချစ်ချစ်ရေ... ချစ်ချစ်ရေနဲ့ "

"ညည်းအဒေါ်နာမည် ချစ်ချစ်ကို ကျုပ်က ချစ်ချစ်ရေ မခေါ်လို့ ဘယ်
လိုခေါ်ရမှာ တုန်း၊ ညည်းအဒေါ်နဲ့ ငါနဲ့ တစ်သဘောတည်းရယ်၊ ဘယ်သူ
ဖြစ်ဖြစ်ပါ၊ ညည်းတို့ စုံတွဲကို ကြည့်လိုက်ရင် မာန်မင်းက တစ်ဖက်သတ်
အလျှော့တွေပေး အလိုလိုက် အချစ်ပိုတာ သိကိုသိသာနေတာ"

"အမယ်... မိုးလည်း ချစ်ပါတယ်နော်၊ မိုးက စိတ်ထဲက ချစ်လို့ ပါ၊ မိုး
က အပြင်ကို မပြတတ်လို့ ပါနော်၊ မိုးလည်း သူတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ
ချစ်ဖူးတာပဲဟာ၊ အချစ်ဦး... အချစ်ဆုံး... အားလုံး မောင်ပဲ"

"အမယ်လေးဟာ မှားပါတယ်၊ နင့်စကားတွေက ငါ့အသည်းကို က
လိထိုးနေသလို အသည်းတွေ ယား လိုက်တာ၊ ဟိုကင်မရာအဖွဲ့ကားက
လည်း ရှေ့က ကျော်မရိုက်သေးဘူးလား မသိဘူး၊ ငါက ထရိတ်ဒါးစ်ကို
မြန်မြန်နှင်ချင်နေပြီ၊ နှေးတုံ့ နှေးတုံ့ လုပ်နေရတာ စိတ်မရှည်ပါဘူးကွာ
"

"ဖြည်းဖြည်းပဲမောင်းပါ လေးလေးစိုးရာ"

"အေးပါ မာန်မင်းရာ"

"လေးလေးစိုး... ဟိုမှာ ရှေ့မှာ ကွန်တိန်နာကားကြီး အလယ်လှိုင်း
ကျော်နေတယ် ဖြည်းဖြည်း"